

Under Henvisning til Prisniveauets stærke Stigning og til det ønskelige i, at der tilvejebringes en Arbejdslettelse for Landsretterne, der er stærkt bebyrdet med Sager, har Præsidenten for Østre Landsret henstillet til Justitsministeriet at søge Grænsen for Underretssager forhøjet til 3 000 Kr.

Præsidenten for Vestre Landsret har udtalt sig for, at Grænsen forhøjes i Overensstemmelse med Prisniveauets Stigning, men har ment, at der ikke bør ske Ændringer, før man har bedre Overblik over Forholdene.

Under Hensyn til Prisniveauets Stigning mener Justitsministeriet imidlertid, at Grænsen for Underretssager allerede nu bør forhøjes, og anser i saa Henseende en Forhøjelse til 2 000 Kr. for passende, saaledes at Bestemmelsen i § 234, 2det Stykke, ændres til at omfatte Sager af Værdi mellem 2 000 Kr. og 3 000 Kr.

Ifølge en af Landsretterne tilvejebragt Statistik over Antallet af Sager i Aarene 1942—45 kan Forhøjelsen af Grænsen for Underretssager til 2 000 Kr. forventes at medføre en aarlig Formindskelse af Landsretssagernes Antal, der for Østre Landsrets Vedkommende anslaaes til ca. 285 og for Vestre Landsrets Vedkommende til ca. 75, hvilket udgør henholdsvis 21 pCt. og 18 pCt. af Retternes samlede Antal borgerlige Sager i 1ste Instans. Denne Arbejdsbesparelse maa dog forventes i nogen Grad at ville blive opvejet ved en Stigning i Ankesagernes Antal.

Til §§ 332 og 733.

Hvervet som beskikket Sagfører i Sager, hvori der er meddelt fri Proces, og som offentlig Forsvarer i Straffesager udføres af de af Justitsministeren i Medfør af Retsplejelovens §§ 331, 2det Stykke, og 733 dertil antagne Sagførere. I paatrængende Tilfælde kan dog ogsaa en Sagfører, der ikke er antaget af Justitsministeren, men dog berettiget til Møde for vedkommende Ret, beskikkes til Forsvarer i en Straffesag, jfr. § 733, 2det Punktum.

Fra Sagførerraadet har Justitsministeriet modtaget Henstilling om, at Reglerne for Antagelse af Sagførere til Udførelse af offentlige og beneficerede Sager ændres i Overensstemmelse med en paa det almindelige Sagførermøde i København den 28. Maj 1943 vedtaget Resolution, saaledes at Antagelse sker til hver enkelt Sag efter Tur blandt alle de Sagførere, der — eventuelt efter nogle Aars Sagførervirksomhed — overfor Justitsministeriet har anmeldt, at

de ønsker at komme i Betragtning. Sagførerraadet har til Støtte herfor navnlig anført, at det — saavel af Sagførerne som af Publikum — føles urimeligt, at en Sagfører, der ikke hører til de af Justitsministeriet antagne, ikke kan udføre en beneficeret Rets-sag eller møde som beskikket Forsvarer for en Klient, der ønsker netop den af ham sædvanlig benyttede Sagførers Bistand.

Justitsministeriet har indhentet Erklæringer om Sagen fra Præsidenterne for de kollegiale Retter og Den danske Dommerforening, der imidlertid alle har fraraadet den af Sagførerraadet ønskede Ændring, navnlig under Henvisning til, at ikke alle Sagførere kan antages at være kvalificerede til at udføre disse Sager, og at det er af Betydning, at Forsvarerne ved hyppige Beskikkelser erhverver Indsigt i Straffesagers specielle Beskaffenhed. Ligeledes har det staaende Retsplejeudvalg udtalt, at Udvalgets Flertal ikke finder Anledning til at foreslaa Ændringer i den gældende Ordning.

Justitsministeriet mener herefter ikke at kunne foreslaa den af Sagførerraadet ønskede Ændring gennemført. Paa den anden Side er Justitsministeriet enig i, at det kan være ønskeligt at tilvejebringe Lovhjemmel for, at der, naar vedkommende Part (Sigtede) ønsker det, kan beskikkes en Sagfører uden for de antagnes Kreds, for saa vidt han maa antages at være kvalificeret og er mødeberettiget for den paagældende Ret. I Overensstemmelse med et senere fra Sagførerraadet modtaget Forslag søges denne Ordning gennemført ved de foreslaaede Tilføjelser til §§ 332 og 733, idet man ved Kravet om, at den paagældende skal findes egnet, tillægger Domstolene Beføjelse til at nægte at beskikke saadanne Sagførere, som ikke findes at være kvalificerede. Forslaget har i denne Skikkelse paany været forelagt Retsplejeudvalget, hvis Flertal imidlertid har fraraadet de foreslaaede Ændringer.

Til § 478.

Ifølge § 478, 1ste Stykke, Nr. 3, kan Eksekution ske paa Grundlag af Pantebreve, udstedt til en Bank eller Sparekasse eller til en Kreditforening, hvis Statutter er stadfæstede af Indenrigsministeriet, naar Forfaldstiden er indtraadt som Følge af væsentlig Forringelse af pantsat Driftsinventar, Driftsmateriel eller Besætning, og saadan Følge udtrykkelig er betinget i Pantebrevet. Bestemmelsen blev indsat ved Lov Nr. 209 af 23. Juli 1932 om Ændringer i og Tilføjel-